

i Vandet, nemlig Helsingørs Jærnslibsværft. Der befastiges i denne Bedrift regelmæssig mellem 900 og 1,000 Arbejdere. Det er en af de Bedrifter, om hvilken man sikkert vil sige, at den kommer ind under Loven, da der jo her er alle mulige Sag forenede hørende til Smede- og Formerindustrien — altstammen Arbejde, som er forbundet med ikke saa ringe Fare — og da den befastiger baade fagmæssigt og ikke fagmæssigt uddannede Arbejdere, turde der derfra kunne hentes et temmelig godt Eksempel paa, hvorledes Loven kommer til at virke overfor Arbejdere i Almindelighed, ligesom det jo heller ikke er et ubehøveligt Eksempel, da det er saa stor en Virksomhed. Arbejderne have jo Interesse af, naar de sociale Love foreligge, at søge at bringe saadanne Oplysninger til Bese, som kunne belyse deres Syn paa Lovene og deres Virkninger overfor dem. Og Arbejderne paa dette Jærnslibsværft have da ogsaa selv sørget for at fremskaffe de Oplysninger, som ere nødvendige til at belyse deres Stilling, hvis Loven bliver vedtagen. De have belyst den gennem en Statistik, udbragen fra deres Sygekasse. Fabrikken derinde har nemlig en Sygekasse, af hvilken Arbejderne ere Medlemmer, og det er jo indtalt — og altsaa godkendt — i det Materiale, som Kommissionen og Th. Sørensen have udarbejdet om Ulykkestilsælde, at det væsentlig er fra Sygekasser og Sygehuse, at man skal søge Bevismateriale for de Ulykkestilsælde, som ikke medføre livsvarig Invaliditet, og at derfor dette Materiale ikke kan blive fuldstændigt, med mindre man har en fuldstændig Statistik fra de Sygekasser, hvoraf de Arbejdere, som komme til Skade, ere Medlemmer. Fra den Sygekasse, som Arbejderne altsaa have paa denne Fabrik, have de udbraget den Statistik, som jeg nu skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, og vise, hvilke Resultater de ere komne til.

I 1889 er der paa dette Jærnslibsværft i Helsingør kommet 94 Arbejdere til Skade ved Ulykkestilsælde; der er en Del Ulykkestilsælde, som ikke have strakt sig ud over 10 Dage, de ere ikke tagne med i denne Beregning, som jeg nu skal tillade mig at omtale lidt nærmere. Overfor disse 94 Ulykkestilsælde vil Loven, hvis vi inddeler dem i Klasser paa 5 Dage med Hensyn til deres Varighed, komme til at virke saaledes, at for 13 tilfaldkomne har Ulykkestilsældets Virkninger været fra 12—15 Dage, for 21 fra 16—20 Dage, for 22 fra 21—25 Dage, for 8 fra 26—30 Dage, for 10 fra 31—35 Dage, for 7 fra 36—40 Dage, for 4 fra 41—42 Dage, for 1 i 50 Dage, for 3 fra

52—53 Dage, for 3 fra 50—60 Dage og for 2 i 61 Dage og derover. Hvis man nu vil se nærmere paa, hvorledes det stiller sig med den forskellige Tidslængde, kan man altsaa inddele disse 94 Ulykkestilsælde paa en Maade, som viser, hvorledes Lovens Bestemmelser ville kunne komme til at virke overfor dem. Naar Understøttelsens Begyndelse bliver sat ved 14 Dage, vilde 83 faa Understøttelse og 11 ingen, ved 3 Uger vilde 55 faa og 39 ingen, ved 4 Uger vilde 33 faa og 61 ingen, ved 5 Uger vilde 20 faa og 74 ingen, ved 6 Uger vilde 9 faa og 85 ingen, ved 7 Uger vilde det samme gælde, ved 8 Uger vilde 5 faa og 89 ingen, og ved 9—12 Uger vilde 1 faa og 93 ingen. — De ville altsaa se, at dersom vi bleve staaende ved 26 Uger, vilde, ved de Ulykkestilsælde, som i Løbet af det Aar ere indtrufne paa denne Fabrik, der, som jeg sagde for, omfatter baade fagmæssigt og ikke fagmæssigt uddannede Arbejdere, ikke en eneste af de tilfaldkomne i dette Aar have faaet noget ved denne Lov, at, dersom man blev staaende ved 12 Uger, saaledes som Højremindretallet nu har foreslaaet, vilde kun en eneste Mand af de 94 have faaet Understøttelse, og endelig, at hvis vi bleve staaende ved 6 Uger, vilde kun 9 af de 94 have faaet Understøttelse efter denne Lov. — Man vil altsaa i Følge denne Statistik se, at naar Arbejderantallet paa denne Fabrik under normale Forhold er 900—1,000 — under andre Forhold maaske noget mere — vilde omtrent 100 eller nogle og halvfemsfindstyre Ulykkestilsælde udgøre omtrent 10 pCt., medens det efter 12 Ugers Grænsen kun vilde blive 1 pCt., som fik Understøttelse, efter 26 Ugers Grænsen slet ingen, og efter et andet Mindretalsforslag om at sætte Grænsen ved 6 Uger, vilde omtrent 9 pCt. have faaet Understøttelse. Det forekommer mig, at naar vi skulle lave en Lov, som har Virkninger overfor Ulykkestilsælde under Arbejdet, kan det ikke nytte at indrette den saaledes, at man maa være klar over, at den ikke kommer til at virke til bedste for Arbejderne; thi i Virkeligheden er det kun at frembringe den samme Virkning som nu, den nemlig, at det hele bliver væltet over paa Sygekasserne, saa at de ikke kunne bestaa, fordi Arbejderne ikke kunne betale det store Kontingent, som Arbejderne yderligere skulle udrede foruden Udgifterne ved Sygdomstilsælde, disse mange Udgifter, som følge af Ulykkestilsælde. Den ærede Minister udtalte, den Gang han sidst havde Ordret i denne Sal her ved den Behandling, at dersom man vilde tage alle Smaatilsældene med, vilde Arbejdet blive uoverkommeligt. Ja, dersom man vil tage det paa den Maade,